

அவருடைய சுபாவம் நம்மில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்

ரோமர் 8:28-29, “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அமைக்கப்பட்டவர்களாம் தேவனிடத்தில் அன்புக்கூடுகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும்பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்;”

நம் காலத்துக்கான இறைவனின் தீர்க்கதரிசிக்குச் செவிகொடுப்போம்:

இப்போது, இயேசு தமது வார்த்தையின் மூலம் தமது ஜீவனை நமக்கு வெளிப்படுத்தியபோது, நாம் எதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு முன்மாதிரியை நமக்குக் கொடுத்தார். நாம் தேவனுடைய கண்ணாடியில் பார்க்கும்போது, நம்மை அவரோடு ஒன்றிப்போனவர்களாகக் காண வேண்டும். அதுவே ஒரு பரிபூரண முன்மாதிரி.

நமது குணநலன்களே நாம் யார் என்பதை வடிவமைக்கின்றன என்பதை நாம் கண்டறிகிறோம் . இது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். உங்கள் குணநலன்களே நீங்கள் யார் என்பதை வடிவமைக்கின்றன. இப்போது, நீங்கள் உடன் இருக்க மிகவும் விரும்பும் நபர்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள்; ஆனாலும், அவர்கள் துல்லியமாக உங்கள் சமூகப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். மேலும், அவர்கள் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, கருப்பினத்தவராக, பழுப்பு நிறத்தவராக, அல்லது மஞ்சள் நிறத்தவராக இருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் குணநலன்களில் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது, அது அவர்களின் அருகில் இருக்க உங்களை மிகவும் விரும்பச் செய்கிறது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நபரும் தங்களுக்குள் ஒரு சிறிய ஆற்றல் மையம் போன்றவர், மேலும் நீங்கள் ஒரு சூழலை உருவாக்குகிறீர்கள்.

பிறகு நீங்கள் உன்னதமான மனிதர்களைப் பார்க்கிறீர்கள், ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்வதில் நீங்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள். அவர்கள் நீங்கள் இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி அப்படி ஒரு

சூழலை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்கள் மீது எனக்கு எந்தக் கோபமும் இல்லை, அவர்கள் நல்ல மனிதர்கள்தான், ஆனால் அவர்கள் இருக்கும் அந்தச் சூழல் உங்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. மேலும், அவர்களுடைய குணமே அவர்களை அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாகவோ ஆக்குகிறது.

இப்போது, நமது செய்தியின் மூலம், தேவனுடைய வார்த்தையாகிய கண்ணாடியின் முன் நின்று, கிறிஸ்து நம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையில் பிரதிபலிப்பதைக் காண முடியுமா? அத்தகையதையும், நாம் இங்கு நிலைநிற்கும் செய்தியின் நிந்தனையையும் நம்மால் தாங்க முடியுமா? யாராவது அதைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லலாம், ஆனாலும் நீங்கள் உங்கள் வாயைத் திறந்து அதைப் பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. அவரே முன்மாதிரியாக இருந்தார், ஏனென்றால் தேவன் தமது குணத்தை அவரில் பிரதிபலித்தார் (1 பேதுரு 2:21-24). மேலும், நாம் தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரிகளுமாக இருந்தால், தேவன் தமது குணத்தை நம்மில் பிரதிபலிக்கிறார். அப்போது நாம் அவரைப் போல ஆகிவிடுவோம். அதுவே என் இருதயத்தின் விருப்பம். அவரைப் போல அதிகமாக ஆவதுதான் ஒவ்வொரு விசுவாசியின் விருப்பமும் என்று நான் நினைக்கிறேன் (1 யோவான் 3:1-3).

ஓ, வேறு எந்த இயற்கையாலும் இதைச் செய்ய முடியாது. இல்லை. ஏனென்றால், அவர் கர்த்தரால் வாரக்கப்பட்ட பரிபூரண குணாதிசயமாக இருந்தார்.

ஏனெனில், இயற்கை முழுவதற்கும் ஒரு வீழ்ச்சியடைந்த குணம் இருந்தது (ரோமர் 3:9-12). எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரு வீழ்ச்சியடைந்த குணம் இருந்தது. மனிதனுக்குக் கீழ் இருந்த அனைத்தும் கூட வீழ்ச்சியடைந்தன. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு மரிக்கும் குணம் உண்டு.

மேலும், அவர் ஒரு ஜீவனுள்ள குணாதிசயத்தைக் கொண்டிருந்தார், அதை அவர் கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தினார், மேலும் அவர் அதற்கான விலையையும் செலுத்தினார். பின்பு, அவருடைய கீழ்ப்படிதலினிமித்தம், மூன்றாம் நாளில் அவரை உயிர்த்தெழுப்பினார். பார்த்தீர்களா?

அது நமக்கு ஆதாரத்தைத் தருகிறது. நாம் அவரில் இருக்கும் வரை, நாம் ஏற்கனவே அவருடன் உயிர்த்தெழுந்துவிட்டோம் என்ற உறுதியை அது நமக்குத் தருகிறது (எபேசியர் 2:4-7).

அவருடைய கிருபையால், நம்முடைய குணத்தை அவருடைய குணத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்க நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். சிந்தித்துப் பாருங்கள், நாம் அவருடைய குணங்களைப் போன்ற குணமுடையவர்களாக மாற அழைக்கப்படுகிறோம். நம்முடைய குணத்தையும் (எபி. 12:1-3), மற்றும் நாம் பெற்றிருந்த வார்ப்பையும், அதாவது, "தலைவலியுள்ளவர்களாயும், அகங்காரமுள்ளவர்களாயும், தேவனை நேசிப்பதைவிட இன்பத்தை நேசிப்பவர்களாயும், பொய்க் குற்றஞ்சாட்டுகிறவர்களாயும், ஒழுக்கமற்றவர்களாயும், நீதியைச் செய்ய முயற்சிப்பவர்களை இகழ்கிறவர்களாயும், தேவபக்தியின் வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டும், வார்த்தையின் வல்லமையை மறுப்பவர்களாயும்" (2 தீமோ. 3:1-5) இருக்கிற குணத்தையும் கைவிட நாம் தயாராக இருந்தால்,

நாம் முழுமையான நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது, நாம் நம்மை முழுமையான நற்செய்தி மக்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொண்டதால், நமது குணத்தை வடிவமைப்போம். நாம் அவருடைய சாயலில் வடிவமைக்கப்பட அழைக்கப்படுகிறோம், அதனால் நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தைப் பிரதிபலிக்க முடியும். "நான் செய்கிற கிரியைகளை நீங்களும் செய்யுங்கள் (யோவான் 14:12). நான் வாழும் வாழ்க்கையைப் போலவே நீங்களும் வாழ்ங்கள்." அவரை ஒரு முன்மாதிரியாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி கர்த்தரால் நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். மேலும் நமது குணமும் அவரைப் போல வடிவமைக்கப்பட்டும். என்னவொரு விஷயம்!

கிறிஸ்துவின் மனதைப் பெற்றிருப்பதினால் நாம் புத்திரர்களாகிறோம் ; அந்த மனமே அவருடைய குணாதிசயம். உங்கள் மனமே உங்கள் குணாதிசயத்தை உருவாக்குகிறது. பவுல், " கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த அந்த மனம் உங்களிடமும் இருக்கட்டும் " என்று கூறினார் (பிலிப்பியர் 2:5-11). அது தேவகுமாரனின் குணத்தை வடிவமைக்கிறது.

இந்த வேதாகமத்தை நமது கண்ணாடியாக ஆக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறோம் (2 கொரிந்தியர் 3:18). மேலும் அவருடைய குணாதிசயத்தால் நம்மை வடிவமைக்க அனுமதிப்போம்; அவருடைய குணத்தையும், அவருடைய மனதையும் கொண்டிருப்பது, கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த அந்த மனம் நமக்குள் இருக்க அனுமதிப்பது.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த அவருடைய மனம் என்ன செய்ய விரும்பியது? எப்போதும் பிதாவின் வார்த்தையோடு நிலைத்திருப்பதுதான். எது பளபளப்பாகத் தெரிந்தாலும், எது இப்படித் தோன்றினாலும், அது அவருக்கு ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை. பிதாவின் வார்த்தையே முக்கியமானது. எல்லா இடங்களிலும், அவர் பிசாசைச் சந்தித்தபோது, அவனைத் தோற்கடிக்கத் தன் வல்லமையை அவர் ஒருபோதும் பயன்படுத்தவில்லை. அவர் வார்த்தையையே பயன்படுத்தினார், ஏனென்றால் அதுவே அவராக இருந்தார்.

நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்துண்டா? அவர் பூமியில் இருந்தபோது ஒரு புத்தகத்தையும் எழுதவில்லை. நமக்குத் தெரிந்தவரை, அவர் ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே எழுதினார். அதுவும் மணலில் (யோவான் 8:2-11). பின்னர், அநேகமாக, அதை அழித்துவிட்டார். அவர் ஏன் ஒரு வார்த்தைகூட எழுதவில்லை? ஏனென்றால் அவரே வார்த்தையாக இருந்தார். பார்த்தீர்களா? அவர் வார்த்தையாகவே வாழ்ந்தார். நீங்கள் தேவனுடைய எழுதப்பட்ட நிருபமாக மாறும்போது, நமக்கு இத்தனை புத்தகங்கள் தேவையில்லை. (2 கொரிந்தியர் 3:1-3). நீங்கள் அவருடைய சாயலாக இருக்க வேண்டும் என்பதே கர்த்தரின் விருப்பம். [1]

அவ்வாறே திருச்சபையானது, நீதிமானாக்கப்படுதல், பரிசுத்தமாக்கப்படுதல், பரிசுத்த ஆவியின் திருமுழுக்கு (வரங்களின் மறுஸ்தாபனம்) ஆகியவற்றின் ஊடாக, கிறிஸ்துவின் உருவாக்கப்பட்ட சாயலுக்குள் நேராக வரும். கிறிஸ்து மணவாளன், திருச்சபை மணவாட்டி, மற்றும் மணவாட்டி மணவாளனின் ஒரு பகுதி. அது ஒரு பிரிவினைவாத திருச்சபையாக இல்லாமல் வார்த்தை சபையாக, ஒரு திருச்சபையாக இருக்க வேண்டும் . அது வார்த்தை சபையாக தேவனுடைய வார்த்தையாக அறிவிக்கப்படும், மேலும் தேவனுடைய மெய்ப்பிக்கப்பட்ட வார்த்தையால் அறிவிக்கப்படும். [2]

ஒரு கட்டிடத்தின் வழியே காற்று பாய்வது போலவோ, அல்லது ஓடையில் நீர் பாய்வது போலவோ, கர்த்தர் அவர் வழியே பாய்ந்தார். அவரும் வார்த்தையும் ஒன்றாயிருந்தனர். வேறு எந்தப் பாத்திரத்தாலும் அதைச் செய்ய முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் ஒருவரே மாம்ச இச்சையின்றிப் பிறந்தவர். மற்ற அனைவரும் பாலியல் ஆசையினால், மாம்ச இச்சையினால்

பிறந்தவர்கள். அவர் பாலியல் ஆசையின்றிப் பிறந்தார். அவர் கன்னியின் மூலம் பிறந்தவர் (லூக்கா 1:2638; ஏசாயா 7:14).

தேவன் தம்மை நாமே வெளிப்படுத்தினார். அவர் தம்முடைய சாரத்தை, அதாவது தேவன் என்னும் தம்முடைய சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, இங்கே தம்முடைய கூடாரத்தை விரித்து மனிதரானார். அவர் தம்மையே ஒரு கூடாரமாக, வாழ்வதற்கான ஒரு உடலாக ஆக்கிக்கொண்டார், அந்த உடல் இயேசு என்று அறியப்படுகிறது. தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ்ந்தார் (2 கொரிந்தியர் 5:1819). பாருங்கள், நம்மை இரட்சிப்பதற்காக அவர் மனிதரானார். மேலும் அவர் நம்முடைய ரூபத்தைத் தம்மேல் எடுத்துக்கொண்டார் (ரோ.8:3-4). அவர் தம் குணத்தை நம்மில் வார்த்தெடுப்பார்.

அவருடைய குணம் என்னவென்றால், அவர் தேவனுக்குப் பிரியமான எல்லாவற்றையும் செய்தார், மேலும் அவர் வார்த்தையோடு நிலைத்திருந்தார். அதற்காகத்தான் அவர் நம்மை விரும்பினார்; நாம் தேவனுடைய வார்த்தையோடு நிலைத்திருக்க வேண்டும், நமக்கான இடத்தைக் கண்டறிய வேண்டும், பின்னர் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவருடைய வார்த்தையோடு நிலைத்திருங்கள்! மேலும், சிந்தித்துப் பாருங்கள், நம்முடைய குணத்தை அவருடைய குணத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்க நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். இப்போது நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைக் கண்டறியப் போகிறோம். அவருடைய ஆவியானவரால், நம்முடைய குணத்தை அவருடைய குணத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்கப் போகிறோம். அப்பொழுது, அவருடைய சித்தம் நமக்குள்ளே இருப்பதால், நம்முடைய குணத்தை அவருடைய சித்தத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்க , நாம் அவரால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிறோம் . "கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த சித்தம் உங்களிடமும் இருக்கட்டும்." அந்த சித்தம் உங்களுக்குள் இருந்தால், அப்பொழுது, பாருங்கள்...

கடவுளுக்குப் பிரியமானதை மட்டுமே அவர் செய்தார். அவர் யார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் வந்தார், கர்த்தரின் குமாரன். அந்த இடத்தை அவர் ஏற்க வேண்டும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடைய குணாதிசயம் அவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர், அவர் அந்த இடத்தை ஏற்றபோது, மேசியாவிடம் என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார், மேலும் அவர் எப்போதும் அந்தக் காரியங்களைச்

செய்யும்படி கர்த்தரை நாடினார், பிதா அவருக்குக் காண்பிக்கும் வரை அவர் ஒன்றும் செய்யவில்லை.

இப்பொழுது, சகோதரியே, நீங்கள் உங்கள் இடத்தைக் கண்டுகொண்டால், நான் உங்களையோ சகோதரரையோ காயப்படுத்த விரும்பாதே, ஆனால் நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக தேவனுடைய வார்த்தையில் உங்கள் இடத்தைக் கண்டுகொள்வீர்கள். விசுவாச அறிக்கை சொல்வது அல்ல; அது இங்கே கீழே, அழிக்கப்படப்போகும் இந்தத் தாழ்ந்த பீரங்கித் தீனியில் இருக்கிறது. பாருங்கள், நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக உங்கள் இடத்தைக் கண்டுகொள்கிறீர்கள், ஏனென்றால் உங்கள் குணம் கிறிஸ்துவின் குணத்தைப் போல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் ஸோயியாக இருந்தது போலவே நீங்களும் ஸோயியாக இருக்கிறீர்கள். அப்படியானால், "ஒரு பெண் தன் தலைமுடியை வெட்டக்கூடாது" என்று வேதாகமம் சொல்லியிருந்தால், அதை நீங்கள் எப்படிச் செய்ய முடியும்? (1 கொரிந்தியர் 11:1-16). "ஒரு ஆண் வீட்டிற்கு அதிபதி" என்று அது சொல்கிறது, பெண்களாகிய நீங்கள் எப்படி இருக்க முடியும்? தேவனுடைய குமாரர்களாகிய உங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? பாருங்கள், நீங்கள் உங்கள் இடத்தைக் கண்டுகொள்வதில்லை. நீங்கள் வந்து அவருடைய குணத்தை எடுத்துக்கொள்ள அழைக்கப்படுகிறீர்கள். அவருடைய குணம் உங்களுக்குள் இருப்பதால், அது அவரைக் கொண்டிருந்த அதே மனநிலைக்கு உங்களை வடிவமைக்கிறது, மேலும் பிதா தமக்கு நியமித்ததைச் செய்வதே அவருடைய மனமாக எப்போதும் இருந்தது.

அவர் கூறினார், "வேதவாக்கியத்தை ஆராயுங்கள். அவை என்னைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கின்றன." (யோவான் 5:39-40). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், "வேதவாக்கியம் நான் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதை நான் அப்படியே செய்யாவிட்டால், எங்கே என்று எனக்குக் காட்டுங்கள்." [3]

உங்களால் எந்த வகையிலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு குணத்தை உருவாக்க முடியாது; உங்களுக்குள் இருக்கும் அந்தக் குணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே அது சாத்தியமாகும். ஒரு திருச்சபையால் அதைச் செய்ய முடியாது. ஒரு கோட்பாட்டால் அதைச் செய்ய முடியாது. ஒரு மதப்பிரிவால் அதைச் செய்ய முடியாது. ஒரு கல்வியால் அதைச் செய்ய முடியாது. அது ஒரு பிறப்பாக இருக்க வேண்டும் (1 பேதுரு 1:23). அது அழிந்து போவதாகவும், கிறிஸ்துவின் கிருபையால் தேவன் உள்ளே வருவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவர் உங்களுக்குள் இந்த வகையான குணத்தை வடிவமைத்து, நீங்கள் அவராக மாற வேண்டும், உங்கள் வாழ்க்கையும் அவருடைய வாழ்க்கையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், அப்போது நீங்கள் தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரிகளும் ஆவீர்கள். [1]

பாவம் உலகத்தின் கண்களுக்கு அழகானது, ஆனால் கர்த்தர் அந்த வகையான அழகில் இடம்பெறுவதில்லை. அது உங்களுக்குத் தெரியுமா? கர்த்தர் குணத்தில், அழகான குணத்தில் இடம்பெறுகிறார். [4]

ஒருவன் தனக்கு ஒரு மனைவியைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப் பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன், "அது அவனுடைய குணத்தையும் லட்சியங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது." அவன் ஒரு இளம் பெண்ணைத் தன் மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது; அதாவது, ஒரு சாதாரண ரிக்கெட்டா போன்ற ஒரு நவீனப் பெண்ணை அவன் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அது அவன் உண்மையில் எப்படிப்பட்டவன் என்பதைக் காட்டுகிறது... அவன் ஒரு அழகிப் பட்டத்தை வென்றவளையோ அல்லது கவர்ச்சி ராணியையோ, எதுவாக இருந்தாலும் திருமணம் செய்துகொண்டால், அது அந்த மனிதனுக்குள் உண்மையில் என்ன இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது . ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவனோ, ஒரு பெண்ணிடம் குணநலன்களைத் தேடுகிறான், ஏனென்றால் அவன் அந்தப் பெண்ணுடன் ஒரு எதிர்கால இல்லத்தை அமைக்கத் திட்டமிடுகிறான். அவன் ஒரு இல்லறப் பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். மேலும் நான் சொன்னேன், "அப்படியானால், கிறிஸ்து, தம்முடைய வார்த்தையின்படி, நமது எதிர்கால இல்லம் எப்படி இருக்கும் என்பதை நமக்குச் சொல்கிறார் (யோவான் 14:1-3)." அப்படியானால் அவர் எத்தகைய மனைவியைத் தேர்ந்தெடுப்பார், ஒரு மதப்பிரிவைச் சேர்ந்த வேசியையா? ஒருபோதும் இல்லை! அவர் தம்முடைய வார்த்தையின்படி குணநலன்களைக் கொண்ட ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பார், அவளே மணவாட்டியாக இருப்பாள். [5]

ஆனால், நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது திட்டமிடவும், கவனிக்கவும், ஜெபிக்கவும் வேண்டும். ஏனெனில், வாக்குத்தத்தத்தின் வார்த்தையின் மூலமாக நாம் காண்பது என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் தேர்ந்தெடுக்கும் மணவாட்டியாய், அவனுடைய குணத்தைப் பிரதிபலிப்பாள். அது அவனுக்குள் இருப்பதைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இப்போது, பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு மனிதன், அப்படிப்பட்ட ஒருவரை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்வதை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறதா? சகோதரரே, என்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியவில்லை. அதை என்னால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை, **கவனியுங்கள், ஏனெனில் அது அவனுக்குள் இருப்பதைப் பிரதிபலிக்கும்.** அவனது எதிர்கால இல்லத்தை அமைத்துக்கொள்ள அவள் அவனுக்கு உதவப் போகிறாள்.

இப்போது, நாம் ஒரு கணம் மீண்டும் ஆவிக்குரிய பக்கத்திற்குத் திரும்புவோம். உலகத்தில் இருக்கும், உலகத்தைப் போலச் செயல்படும், உலகத்தை எதிர்பார்த்து, உலகத்தில் பங்குபெறும், தேவன் அவருடைய கட்டளைகளை எழுதியதே இல்லை என்பது போல எண்ணும் (*மத்தேயு 22:34-40*) ஒரு சபையை நீங்கள் பார்க்கும்போது, கிறிஸ்து அப்படிப்பட்ட ஒரு மணவாட்டியை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என்பதை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். இன்றைய நவீன சபையை ஒரு மணவாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்வதை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா? என் ஆண்டவரே, முடியாது. அதை என்னால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. இல்லை. நினைவில் கொள்ளுங்கள், **ஒரு ஆணும் அவன் மனைவியும் ஒன்றே.** அப்படிப்பட்ட ஒருவருடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்வீர்களா? அப்படிச் செய்தால், அது நிச்சயமாக உங்கள் மீதான என் விசுவாசத்தில் ஒருவித ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

மேலும், ஒரு சாதாரண மதப்பிரிவைச் சேர்ந்த விலைமகள் போன்ற ஒருவருடன் தேவன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டால் எப்படி இருக்கும்? "தெய்வபக்தியின் வடிவத்தைக் கொண்டிருந்து, அதன் வல்லமையை மறுத்து" (2 தீமோ. 3:1-5), **அவர் அதைச் செய்வார் என்று நினைக்கிறீர்களா?** அவர் ஒருபோதும் அதைச் செய்ய மாட்டார். **அவளுக்குள் அவருடைய குணம் இருக்க வேண்டும்.** உண்மையான, மெய்யான மறுபிறப்பு பெற்ற திருச்சபையானது கிறிஸ்துவில் இருந்த குணாதிசயத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் கணவனும் மனைவியும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள். மேலும், இயேசு தேவனுக்குப் பிரியமானதை மாத்திரம் செய்து, தமது வார்த்தையைக் கைக்கொண்டு, தமது வார்த்தையை வெளிப்படுத்தினபடியால், அவருடைய மணவாட்டியும் அதே விதமான குணாதிசயத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (*யோவான் 5:19-20*).

மெய்யான மணவாட்டி தேவனுடைய வார்த்தையைக் கைக்கொள்வதன் மூலம் அவருடைய கவனத்தை ஈர்க்கிறாள். இப்பொழுது கவனியுங்கள். இப்பொழுது நாம் கிறிஸ்துவைக் கவனிப்போம்.

நீங்கள், “சரி, ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள், நீங்கள் பேசும் இந்த அழகைப் பற்றி என்ன?” என்று கேட்கிறீர்கள். ஏசாயா 53:2-ல் வேதாகமம், இயேசு வந்தபோது, “நாம் அவரை விரும்பும்படிக்கு அவரிடம் எந்த அழகும் இருக்கவில்லை” என்று கூறுகிறது. அது சரிதானே? அவரிடம் அழகு என்பதே இல்லை. இன்று சாத்தான் இருப்பது போல, அவர் உலக அழகில் வந்திருந்தால், மக்கள் இன்று சபையை ஏற்றுக்கொள்வது போல அவரைச் சுற்றி ஓடிவந்து ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்று சாத்தானை ஏற்றுக்கொள்வது போல, அவர்கள் அவரை நம்பி ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். நிச்சயமாக, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவர் அந்த வகையான அழகில் வரவில்லை, மாறாக அவர் எப்போதும் குணத்தின் அழகில் வருகிறார். அங்கே, கிறிஸ்து அழகான, பெரிய, வலிமையான, திடமானவராக இருக்கவில்லை. கர்த்தர் அந்த மாதிரியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை.

ஒருமுறை ஒரு தீர்க்கதரிசி, சவுல் என்னும் மற்றொரு ராஜாவின் இடத்தைப் பிடிப்பதற்காக, ஈசாயின் மகனை ராஜாவாக்கச் சென்றார். அப்படியே ஈசா, தன் பெரிய, அழகான, கம்பீரமான மகனை வெளியே கொண்டு வந்தார். அவர், “அவனுடைய தலைக்கு கிரீடம் பொருத்தமாக இருக்கும்” என்றார். (1 சாமுவேல் 16:1-13). அந்தத் தீர்க்கதரிசி அவன்மேல் எண்ணெயை ஊற்றச் சென்றார். அவர், “தேவன் இவனை நிராகரித்துவிட்டார்” என்றார். அவர், கூன் விழுந்த தோள்களும் சிவந்த முகமும் கொண்ட ஒரு சிறிய, வயதான மனிதனிடம் வரும்வரை, அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நிராகரித்தார். அவர் அவன்மேல் எண்ணெயை ஊற்றி, “தேவன் இவனைத் தெரிந்துகொண்டார்” என்றார். பார்த்தீர்களா? நாம் தோற்றத்தைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கிறோம். தேவன் குணத்தைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

குணாதிசயம், இயேசு கிறிஸ்துவைப் போன்ற ஒரு குணாதிசயம் இருந்ததில்லை.

இப்போது, ஒரு கணம். அவ்வளவுதான். அவர் தமது குணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு மணவாட்டியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இன்றைய நவீன சபைகள், இதுவே சத்தியம் என்பதை மறுப்பதால், அவருடைய இந்தத்

திட்டத்தை ஒரு கோடி மைல்களுக்கு அப்பால் நிச்சயமாகத் தவறவிடுகின்றன. அப்படியென்றால், அது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும்? இப்போது, அந்த மணவாட்டி உருவாக்கப்படும் நாளுக்காக அவர் காத்திருக்கிறார். (எபி. 13:8; ரோமர் 8:29) , அவர் எப்படி இருந்தாரோ அப்படியே இருக்க வேண்டும். அது அவருடைய அதே சரீரம், அதே எலும்புகள், அதே ஆவி, அதே எல்லாமே அப்படியே கட்டமைக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக ஆகிறார்கள் (எபே. 5:30-32). சபை அவ்வாறு ஆகும் வரை, அவர்கள் ஒன்றல்ல. அவருடைய குணாதிசயம், இந்த யுகத்திற்கான வார்த்தை, வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். அவள் அவரைப் போலவே வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தைத் தேடுகிறார் . [6]

குணநலம் என்பது ஒரு வெற்றி, அது ஒரு வரம் அல்ல (2 தீமோத்தேயு 2:11-13). குணநலம் இல்லாத ஒருவனால் ஆள முடியாது, ஏனெனில் குணநலம் இல்லாத அதிகாரம் சாத்தானுடையது. ஆனால் குணநலத்துடன் கூடிய அதிகாரம் ஆளத் தகுதியானது. ஆள வேண்டுமானால் துன்பப்பட வேண்டும் (ரோமர் 8:17). இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், துன்பம் இல்லாமல் குணநலம் ஒருபோதும் உருவாக்கப்படுவதில்லை (யாக்கோபு 1:2-5). மேலும், அவர் ஜெயித்துத் தம் பிதாவின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த அதே அடிப்படையில், நாமும் அவருடைய சிம்மாசனத்தில் பங்குபெற வேண்டும் என்று அவர் விரும்புவதால் (வெளி. 3:21), அவருடன் அமர நாம் ஜெயிக்க வேண்டும். இப்போது நாம் அனுபவிக்கும் இந்தச் சிறிய தற்காலிகத் துன்பம், அவர் வரும்போது நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் மகத்தான மகிமையுடன் ஒப்பிடத் தகுதியற்றது (2 கொரி. 4:11-18). மிகுந்த உபத்திரவத்தின் வழியாக அவருடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க சித்தமாயிருக்கிறவர்களுக்காக என்னே பொக்கிஷங்கள்! (செயல்கள் 14:22).

உங்களைச் சோதிக்கப்போகும் அக்கினி போன்ற சோதனைகளைக் குறித்து விசித்திரமாக எண்ணாதிருங்கள். (1 பேதுரு 4:12-14). இதைத்தான் பேதுரு சொன்னார். துன்பத்தின் மூலம் வரும் கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணத்தை நாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புவது விசித்திரமானதா? இல்லை ஐயா. நம் அனைவருக்கும் சோதனைகள் உண்டு. நாம் அனைவரும் புத்திரர்களைப் போல சோதிக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்படுகிறோம். ஒருவர்கூட அதன் வழியாகச் செல்லாமல்

இருப்பதில்லை. துன்பப்படாத, சோதிக்கப்படாத சபை, அதைப் பெறவில்லை, அது தேவனுடையதல்ல.

கர்த்தர் தாம் நேசிக்கிறவர்களைத் தண்டிக்கிறார், தாம் ஏற்றுக்கொள்கிற ஒவ்வொரு மகனையும் தண்டிக்கிறார். ஆனால், எல்லோரும் பங்குபெறும் தண்டனை உங்களுக்கு இல்லையென்றால், நீங்கள் மகன்களல்ல, கள்ளப் பிள்ளைகளாய் இருக்கிறீர்கள். (எபி. 12:4-11). [7]

ஆனாலும், தேவனுடைய பொன்னும் உண்டு. 1 பேதுரு 1:7. உங்கள் விசுவாசத்தின் சோதனையானது, அழிந்துபோகும் பொன்னைவிட மிகவும் விலையுயர்ந்தது. தேவனுடைய பொன் என்பது கிறிஸ்துவைப் போன்ற ஒரு குணாதிசயம். துன்பம் எனும் அக்கினிச் சூளையில் உண்டாக்கப்பட்டது. அதுவே சரியான தங்கம் (ஏசாயா 48:10).

ஆனால் இன்று திருச்சபையிடம் என்ன வகையான தங்கம் இருக்கிறது? அதனிடம் இருப்பது அழிந்துபோகக்கூடிய உலகப்பிரகாரமான தங்கம் மட்டுமே. அது செல்வம் மிக்கது. அது தன்னிறைவு கொண்டது. அது செல்வச் செழிப்பையே ஆன்மீகத்தின் பிரதான அளவுகோலாக ஆக்கியுள்ளது. தேவனுடைய ஆசீர்வாதம், போதனையின் சரியான தன்மை போன்றவற்றுக்கான சான்றுகள், இப்போது அதில் எத்தனை செல்வந்தர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதைப் பொறுத்தே அமைந்துள்ளன.

"காலம் கடந்துபோவதற்கு முன்பாக நீங்கள் வந்து, அக்கினியில் புடமிடப்பட்ட பொன்னை என்னிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது நீங்கள் மெய்யாகவே ஐசுவரியவான்களாவீர்கள்," என்கிறார் கர்த்தர். (வெளி. 3:15-19). நாம் இதைப் புரிந்துகொள்கிறோமா? நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், "நாம் சரீரப்பிரகாரமாக நிர்வாணமாய் உலகத்தில் வந்தோம்; ஆவிக்குரிய ரீதியில் நிர்வாணமாய் அதைவிட்டுப் போகமாட்டோம்." ஒ இல்லை, நாம் நம்முடன் ஒன்றை எடுத்துச் செல்லப் போகிறோம். அந்த ஒன்று என்னவோ, அதைத்தான் நம்மால் நம்முடன் எடுத்துச் செல்ல முடியும்; அதைவிடக் குறைவாகவோ அதிகமாகவோ எதுவும் இல்லை. ஆகவே, தேவனுக்கு முன்பாக நம்மை நீதிமான்களாக்கும் ஒன்றை நாம் எடுத்துச் செல்கிறோமா என்பதை உறுதி செய்வதில் நாம் இப்போது மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அப்படியானால், நாம் நம்முடன் எதை எடுத்துச் செல்வோம்? சகோதரரே, நாம் நமது குணநலனை எடுத்துச் செல்வோம்; அதைத்தான் நாம் நம்முடன் எடுத்துச் செல்வோம்.

இப்போது நீங்கள் எத்தகைய குணத்தை உங்களுடன் எடுத்துச் செல்வீர்கள்? அது, துன்பத்தால் குணநலம் செதுக்கப்பட்ட அவரைப் போன்றதாக இருக்குமா? துன்பம் எனும் அக்கினிச் சூளையில் (சங்கீதம் 34:19), அல்லது குணநலன்களற்ற இந்த லவோதிக்கேயா மக்களின் மென்மையா? அது நம் ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்தது, ஏனெனில் அந்நாளில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் பாரத்தைத் தானே சுமப்பான் (மத்தேயு 6:3334). [8]

பொறுமையைப் பெறுவதற்கு வேறு வழியே இல்லை. அது நமது விசுவாசத்தின் சோதனையின் மூலமாகவே வந்தாக வேண்டும். ரோமர் 5:3, "உபத்திரவம் பொறுமையை உண்டாக்குகிறது." நமது பொறுமையின் இந்த வெளிப்பாட்டை தேவன் எவ்வளவு உயர்வாக மதிக்கிறார் என்பது யாக்கோபு 1:4-ல் காணப்படுகிறது. ஆனால், நீங்கள் எதிலும் குறைவில்லாதவர்களாயும், பூரணர்களாயும் இருப்பதற்காக, பொறுமை தன் பரிபூரண கிரியையைச் செய்யட்டும். நமக்கான தேவனுடைய சித்தம் பரிபூரணம். அந்தப் பரிபூரணம் பொறுமையே—தேவனைச் சார்ந்திருப்பதும், தேவனுக்காகக் காத்திருப்பதும் (சங்கீதம் 62:1-2,5-6). இதுவே ஆளுமை வளர்ச்சி செயல்முறை. [9]

நீங்கள் தீர்க்கத்தரிசி டேபர்னக்கிள், மெதடிஸ்ட் அல்லது நீங்கள் செல்லும் வேறு எந்த தேவாலயத்தின் பெயரையும் கொண்டிருக்கலாம். அதுவல்ல விஷயம், நண்பர்களே. பாருங்கள், இது வேறுபட்ட ஒன்று; அது உங்கள் குணம்; அதைத்தான் தேவன் பார்க்கிறார். நீங்கள் மெதடிஸ்டாக இருக்கலாம்; நீங்கள் பாப்டிஸ்டாக இருக்கலாம்; நீங்கள் பிரஸ்பைடீரியனாக இருக்கலாம். அதுவல்ல விஷயம். தேவன் பார்ப்பது குணத்தை, வெறும் பூமிக்குரிய குணத்தை அல்ல, பரிசுத்த ஆவியின் குணத்தை. [10]

நான் தேவனுடைய ஆவியினால் பிறக்கும்போது, நான் தேவனுடைய ஒரு பகுதியாக இருக்கிறேன், அவ்வளவுதான்; நான் அவருடன் அடையாளம் காணப்படுகிறேன், பாருங்கள், அவர் என் தந்தை. அப்படியானால் என் வாழ்க்கை அவரைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்; என் வாழ்க்கை என் பூமிக்குரிய தந்தையை அவர் இருந்த சாயலில் பிரதிபலிப்பது போல. நான் என் தந்தையைப் போலவே இருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எனவே என்னில் பிரதிபலிப்பது அவருடைய சாயல்தான். உங்கள் தந்தையும், உங்கள் பெற்றோரும் உங்களில் பிரதிபலிக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் பிறந்து

இங்கே அவருடைய சாயலுக்கு ஒத்திருக்கும்போது, நம்முடைய பிதாவாகிய தேவன் நம்மில் பிரதிபலிக்கிறார் (ரோ.12:1-2; யோவான் 3:3-8). [11]

நாம் கர்த்தரின் பிள்ளைகள் என்பதை நாம் அறிவோம், மேலும் நாம் ராஜாவின் மகன்களும் மகன்களும் ஆவோம். எவ்வளவு கடினமாக இருந்தாலும், நம்முடைய குணம் அவருடைய பிரசன்னத்தைப் பிரதிபலிக்கட்டும். [12]

இப்பொழுது, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருவருக்குள் தவறாக நடந்துகொண்டு, மற்றொருவருக்குள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்ள மாட்டார். அது ஒவ்வொருவரையும் தமது குணாதிசயத்திற்குள் கொண்டுவரும், ஏனெனில் அது உங்களை வழிநடத்தும் ஆவியாகும். (ரோமர் 8:14). அது உங்களை அதன் இயல்புக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறது. நீங்கள் அதை உங்கள் இயல்புக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதில்லை; அதுவே உங்களை அதன் இயல்புக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறது. மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அதைச் செய்ய உங்களை வாழவும் நேசிக்கவும் வைக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் உள்ளே வரும்போது, உலக காரியங்களை விட்டுவிட நீங்கள் எவ்வளவு நேசிக்கிறீர்கள். அது உங்களை எப்படி சுத்திகரித்து கழுவுகிறது (1 யோவான் 3:3), மேலும் அவரைப் பின்பற்றுவதற்கான விருப்பத்தையும், தாகத்தையும், உங்களைக் குளிப்பாட்டுவது போல இன்னும் அதிகமாக அதற்கான பசியையும் உங்களுக்குள் வைக்கிறது. அவர் உண்மைகளைக் கொண்டு வருகிறார். [13]

குறிப்பு:

- [1] "அடையாளம்" (63-0123), பத்தி. 40-42, 58, 70, 106-118
- [2] "தீர்க்கதரிசனத்தால் நவீன நிகழ்வுகள் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன" (65-1206), பத்தி. 118
- [3] "அடையாளம்" (64-0216), பத்தி. 80-85
- [4] "திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து" (65-0221M), பத்தி. 131
- [5] "அஷ்டை" (65-0711), பா. 48
- [6] "மணமகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்" (65-0429E), பத்தி. 79-82, 178-185
- [7] "ஸ்மிர்னா சபை வயது", CAB பக்கம். 117
- [8] "லவோதிக்கேயாசபை வயது", CAB பக்கம். 351
- [9] "தியாத்தீரா சபை வயது", CAB பக்கம். 224
- [10] "திருச்சபையின் திடீர், இரகசிய மறைவு" (58-1012), பத்தி. E-43
- [11] "ஷாலோம்" (64-0112), பத்தி. 11

[12] “உலகம் சிதைந்து கொண்டிருக்கிறது” (63-1115), பத்தி. 160

[13] “வாழும் கர்த்தரின் தவறாத உண்மைகள்” (60-0626), பத்தி. 76

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour,
compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömborg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார். மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும்.

தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசி, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editer:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald